

η. Παιδείας

ΠΑΒ	650
07 ΣΕΠ. 2010	

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2

ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255

FAX: 210 32 27 382 – 33 11 338

www.olme.gr

e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 12/7/10

«Πρώτα ο μαθητής», με 70άρα καθηγητή:

Ανοικτή επιστολή στον πρωθυπουργό της χώρας, στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, στον Υπουργό Οικονομικών και στους βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου

Κύριε πρωθυπουργέ,
Κυρία υπουργέ Παιδείας
Κύριε υπουργέ Οικονομικών,
Κυρίες και κύριοι βουλευτές

Στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο για τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα, που έχει κατατεθεί προς ψήφιση στη Βουλή, περιλαμβάνεται και μια ρύθμιση που θα προκαλέσει ανυπολόγιστης σημασίας ζημιά στην ελληνική κοινωνία και ιδίως στη νέα γενιά. Πρόκειται για την κατάργηση της διάταξης που έδινε τη δυνατότητα στους εκπαιδευτικούς να συνταξιοδοτούνται στα 30 χρόνια εργασίας και στην ηλικία των 60 ετών.

Η κυβέρνηση σας πρόσφατα με τυμπανοκρουσίες προώθησε και ψήφισε το περιβόητο «Πολυνομοσχέδιο» με τον παραπλανητικό τίτλο «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού...».

Η «αναβάθμιση» αυτή συνοδεύτηκε με δραματική μείωση των αποδοχών μας, μείωση του αριθμού των προσλήψεων, επιδείνωση των εργασιακών μας συνθηκών πριν και μετά το διορισμό (κατάργηση πινάκων προϋπηρεσίας, δόκιμος εκπαιδευτικός στη διατήραση, υποχρεωτική παραμονή στην οργανική θέση, πίεση για δημιουργία μεγαλύτερων τμημάτων στα σχολεία κ.λπ.), συνέχιση των καθυστερήσεων στις πληρωμές αλλά και οριστική άρνηση πληρωμής δεδουλευμένων, και μείωση των αμοιβών στις πανελλαδικές εξετάσεις. Συνοδεύτηκε, επίσης, από τη δημόσια στοχοποίηση των εκπαιδευτικών ως αποκλειστικά υπεύθυνων για τα προβλήματα της παιδείας.

Αυτή την περίοδο ολοκληρώνεται η επίθεση «αναβάθμισης» του εκπαιδευτικού. Με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο για τους δημόσιους υπαλλήλους, που συζητείται αυτή την εβδομάδα στη Βουλή, ξεθεμελιώνεται ουσιαστικά το ασφαλιστικό σύστημα και καταργούνται ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα όλων των εργαζομένων, που κατακτήθηκαν την τελευταία εκατονταετία με σκληρούς κοινωνικούς αγώνες. Και όλα αυτά στο όνομα μιας οικονομικής κρίσης για την οποία δεν ευθύνονται οι εργαζόμενοι, αλλά οι πολιτικές που ασκήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια από τις κυβερνήσεις της χώρας.

Η Κυβέρνηση, μπροστά στο στόχο της να περάσει τα αντιασφαλιστικά μέτρα περιφρονεί το Σύνταγμα και τις Δ.Σ.Ε., αλλά και τις σχετικές γνωμοδοτήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, που έχουν κρίνει τις σχετικές διατάξεις αντισυνταγματικές.

Έτσι μετά την κατακόρυφη μείωση του εισοδήματός μας με την κατάργηση του 13ου και 14ου μισθού, μετά τα νέα φορολογικά βάρη, με πρόσχημα την κρίση καταργεί το σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης και από κοινωνικό και αλληλεγγύης το μετατρέπει σε κεφαλαιοποιητικό και

ανταποδοτικό. Αντί να επιστρέψει τα κλεμμένα αποθεματικά στα Ταμεία, να χτυπήσει την εισφοροδιαφυγή και να διασφαλίσει νέους πόρους τα οδηγεί σε διάλυση.

Οι προεκλογικές δεσμεύσεις ότι δεν θα μειώσει τις συντάξεις, δεν θα αυξήσει τις εισφορές και δεν θα αυξήσει τα όρια ηλικίας όχι μόνο δεν υλοποιούνται αλλά γίνονται τα ακριβώς αντίθετα.

Με τις επιλογές της Κυβέρνησης :

Μειώνονται δραματικά οι συντάξεις μέσα από τη μείωση του ποσοστού αναπλήρωσης, του υπολογισμού των συντάξιμων αποδοχών όχι με βάση τον τελευταίο μισθό ή της πενταετίας που ισχύει σήμερα, αλλά με βάση όλο τον εργάσιμο βίο και την επαναφορά του ΛΑΦΚΑ. Περιορίζεται και προοπτικά καταργείται η συμμετοχή του Κράτους στην Κοινωνική Ασφάλιση. Καταργείται η 13η και 14η σύνταξη. Αυξάνονται τα χρόνια εργασίας από 35 σε 40. Αυξάνονται τα όρια ηλικίας ιδιαίτερα για τις γυναίκες και τις μητέρες ανηλίκων οι οποίες επιβαρύνονται ακόμη και με 15 χρόνια παραμονής στην υπηρεσία. Η επικουρική ασφάλιση και ιδιαίτερα στο Δημόσιο οδηγείται σε διάλυση αφού εξαιτίας της κλοπής των αποθεματικών, του χρηματιστηρίου, του παγώματος των προσλήψεων, των ιδιωτικοποιήσεων και των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, κανένα Ταμείο δεν θα είναι βιώσιμο και το Κράτος δεν θα καλύπτει τα ελλείμματα. Με τις επιλογές αυτές το Τ.Π.Δ.Υ., το Μ.Τ.Π.Υ. που ήδη παρουσιάζουν μεγάλα ελλείμματα αλλά και το Τ.Ε.Α.Δ.Υ. οδηγούνται σε διάλυση και οι εισφορές που έχουμε καταβάλλει για 30 και 35 χρόνια είναι στον αέρα.

Από 1/1/2011 εντάσσονται οι νεοπροσλαμβανόμενοι του Δημοσίου στο ΙΚΑ. Οι επιπτώσεις από τις αντιασφαλιστικές επιλογές της Κυβέρνησης θα είναι δραματικές για όλους. Για τους ήδη συνταξιούχους, γι' αυτούς που έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα και πολύ περισσότερο για τους νέους. Για τους συνταξιούχους και όσους έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα που θα δουν τα πενιχρά εισοδήματά τους να μειώνονται ακόμη περισσότερο, μέσα από την επαναφορά του ΛΑΦΚΑ, με την κατάργηση της 13ης και 14ης σύνταξης, με το πάγωμα και την μείωση των επικουρικών συντάξεων.

Για όλους εμάς τους εργαζόμενους που θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας και οι συντάξεις μας θα μειωθούν δραματικά και θα γίνουν προνοιακά επιδόματα. Οι επιπτώσεις θα είναι δραματικές ιδιαίτερα για τους νέους, οι οποίοι πλέον δεν θα έχουν κανένα δικαίωμα.

Μια σημαντική, αρνητική πλευρά του προωθούμενου νομοσχεδίου είναι πως τα μέτρα που νομοθετούνται θα λειτουργήσουν ισοπεδωτικά για όλους τους εργαζόμενους και για όλες τις ειδικές περιπτώσεις, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαίτερες συνθήκες κάτω από τις οποίες ασκούνται ορισμένα επαγγέλματα, όπως του εκπαιδευτικού.

Υπενθυμίζουμε πως η ίδια η Κυβέρνηση το 2002 προχώρησε στην ψήφιση του Ν. 3075/5-12-2002 (άρθρο 5 παρ. 4), με την οποία αναγνώρισε, εν μέρει, την ιδιαιτερότητα του επαγγέλματος των εκπαιδευτικών, θεσμοθετώντας τη δυνατότητα συνταξιοδότησής τους με 30 χρόνια υπηρεσίας μετά τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας τους (εφόσον είχαν διοριστεί μετά το 1983) ή του 55^{ου} (για όσους είχαν διοριστεί προ του 1983).

Η ίδια η αιτιολογική έκθεση του Ν. 3075/2002, που καθιέρωνε την ειδική ρύθμιση για τους εκπαιδευτικούς, τεκμηριώνει την ανάγκη ειδικής αντιμετώπισης των εκπαιδευτικών ως εξής:

«Οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης διορίζονται κατά κανόνα σε μεγάλη ηλικία με αποτέλεσμα να συμπληρώνουν το κατά περίπτωση όριο ηλικίας συνταξιοδότησης σε μεγάλη ηλικία (65 ή και 67 ετών). Επειδή η διδασκαλία σε σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε αυτή την ηλικία αποβαίνει σε βάρος του διδακτικού και εκπαιδευτικού έργου με τις προτεινόμενες διατάξεις παρέχεται η δυνατότητα στους ανωτέρω εκπαιδευτικούς που έχουν συμπληρώσει τριακονταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία να λαμβάνουν σύνταξη, όσοι μεν έχουν διοριστεί μέχρι 31/12/1982 μετά τη συμπλήρωση του 55^{ου} έτους

της ηλικίας τους, όσοι δε έχουν διορισθεί από την 1/1/1983 και εφεξής μετά τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας τους».

Τώρα η κυβέρνηση καταργεί αυτή τη διάταξη με το άρθρο 6, παρ. 5 του συζητούμενου νομοσχεδίου, αναγκάζοντας τους εκπαιδευτικούς να εργάζονται στη σχολική τάξη για 40 χρόνια, ακόμα και μέχρι τα 70 τους. Είναι κατανοητό ότι οι επιπτώσεις αυτού του μέτρου θα είναι πιο οδυνηρές στην ποιότητα του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου παρά στα εργασιακά μας δικαιώματα.

Όλοι αντιλαμβάνονται τις οδυνηρές επιπτώσεις που θα έχει αυτό το μέτρο στην ποιότητα της εκπαίδευσης. Με τη διόγκωση του ποσοστού του γηρασμένου εκπαιδευτικού προσωπικού είναι φανερό πως η διδασκαλία υποβαθμίζεται, με σοβαρές επιπτώσεις στην ποιότητα του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου, ενός έργου εξαιρετικά σύνθετου και σημαντικού.

Με τη γήρανση του εκπαιδευτικού προσωπικού διευρύνεται το ηλικιακό και πολιτισμικό χάσμα μεταξύ διδασκόντων και διδασκομένων με αποτέλεσμα να καθίσταται ακόμα πιο δύσκολη η μεταξύ τους επικοινωνία.

Είναι, εξάλλου, επιστημονικά τεκμηριωμένο από ελληνικές και ευρωπαϊκές έρευνες ότι ο δείκτης απόδοσης των εκπαιδευτικών ως προς τη διδακτική πράξη ακολουθεί πτωτική πορεία μετά την ηλικία (κατά μέσο όρο) των 56 ετών. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι παρατηρείται μια επιβάρυνσή τους λόγω κόπωσης, συνθηκών εργασίας και δημιουργίας, ενίοτε, ψυχολογικών προβλημάτων.

Σύμφωνα τις έρευνες αυτές, οι εκπαιδευτικοί, υπόκεινται περισσότερο από άλλες επαγγελματικές ομάδες στον κίνδυνο της επαγγελματικής εξάντλησης/εξουθένωσης (burnout), με αποτέλεσμα να μειώνεται η απόδοση πολλών εκπαιδευτικών με την πάροδο του χρόνου.

Σας καλούμε να συνειδητοποιήσετε τις επιπτώσεις που θα επιφέρει αυτό το μέτρο στην εκπαίδευση των παιδιών μας και των παιδιών σας.

Πώς στηρίζεται, αλήθεια, και αναβαθμίζεται ο εκπαιδευτικός με τέτοια μέτρα;

Πώς αναβαθμίζεται, άραγε, η παρεχόμενη δημόσια εκπαίδευση;

Πώς υλοποιείται το σύνθημα του Υπουργείου Παιδείας «Πρώτα ο μαθητής»; Με «αναβαθμισμένο» καθηγητή των 65 και των 70 χρόνων;

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Σας καλούμε να καταψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο, που ξεθεμελιώνει το ασφαλιστικό σύστημα.

Σας καλούμε να καταψηφίσετε τη συγκεκριμένη διάταξη, που θα γεμίσει με «παπούδες» και «γιαγιάδες» εκπαιδευτικούς τις σχολικές τάξεις.

Σκεφτείτε τα παιδιά σας, το μέλλον μας.

Ο Πρόεδρος
Δημήτρης Κίτσος

Γραφείο ΟΛΜΕ

Ο Γεν. Γραμματέας
Νίκος Παπαγιάννης

